

Σεφκέρ ο μέγας 'Οσμανλής κόβει τήν γλώσσα τῆς Βουλῆς.

καί βρωμοῦ ἀπανωσιαίς,
μέ βρωμοῦν καί κατοσιαίς.

Παρελαύνου οἱ στρατοὶ
'στὴν πρωτεύουσάν τῶν γάλων,
κι' ἐμφανίσαις Καρναβάλιων
χαριετοῦν μέ κομρετί.

Θρίαμβος τοῦ Στρατηλάτου,
ποῦ δέν εἶναι' σ'τά καλά του,
καί καθέναις ἐμπροστά του
πέρνει πόδι, πέρνει πόδα.

Κι' ἐνῶ γαβρός προχωρεῖ
πλένει κάποιαν μαλλισιόη,
καί σαλβάρι τῆς φορεῖ,
ποῦ γινε καινούριαν μόδα.

Στέκεται ἔμπροστά' σ'τό βῆμα
τῆς Βουλῆς τοῦ ρεμπελιού,
γονατίζει καί σ'τό μνήμα
τοῦ Μισοτάλη τοῦ παληοῦ.

Δέν ξεχνᾷ καί τῆς Ἰθάκης τὸν ἀρχαῖον 'Οδυσσεύ,
ποῦ τὸν ἐβγαλεν Λυσσεά,
δέν ξεχνᾷ μηδὲ τὴν Σπάρτην, μήτε τὴν κυρὰ Λενιώ,
ποῦ γὰρ μαλλιαροῦς' φοροῦσε καί δέν εἶχε ντίπ νιονιό.

Πάει καί σ'τὸν Βασιλέ
καί τοῦ λέει καί τοῦ λέ,
ετήναι καί σ'τὸν Παρθενῶ
μισοφύγαρο τρανό.

'Ομως βλέπει πονηρῶς γλωσσολόγους καί μουρέλια,
καί θαυμάζει τότε πιά,
καί τοὺς δίνει λεπλεπιά,
καρκαμέλιαί καί παστούλια,
καί λιγόνεται' σ'τά γέλοια.

Γκιακούρηδες, φωνάζει, ποῦ μέ διασκαδάζετε,
καί τῆς γλωσσολογίας ἀδιάκοπα σπουδάζετε,
'πίστε μου τί ζητεῖτε, κι' ἐγὼ θά σας τὸ κάνω
καί μέ τὸ παραπάνω.

Πότε τοῦ λέν αὐτοὶ μέ λάυρα καί μέ πόνο:
εἰς μέρους σου, Σεφκέρ, ἔνα ζητούμε μόνο,
τὴν γλώσσα νὰ μορφώσης καλὴ μέ τὸν Κερμ
καί νὰ γανθῆ ψυχαρῆς,
κι' εἶπε σ'τοὺς Γηουνιληδες ἐκεῖνος: ἀφερίμ,
καί θά σας γίν' ἡ χάρις.

Ξαναπῖνω' σ'τὴν ὕγρα σὰς... ἀφερίμ, χὰρὸν δὲκ...
γὰρ τὴν ζάπλωσι τῆς γλώσσας κάνετε πολλὴ καλὰ
νὰ γυρεύετε καί ζένους ἀλλοφίλους καί βοροβάρους,
ἀφοῦ φέρετε καί ζένους ἐπιθῆτορας γαιδάρους.

'Εγὼ γὰρ σὰς, Γκιακούρηδες, θά κόψω καί θά ράψω,
τοὺς ἀστικούς σας κωδικαίς ἐγὼ θά τοὺς συγγράψω,
θὰ καθαρῶς νόμους σας ἐγὼ μέ τὸ τσιμποῦκι
κι' ὄλοι σας θά φορέσετε σαρκί καί καθουκι.

Γλωσσολογεῖτε κι' ἔννοια σας... ἐγὼ μ' ἐδῶ γὰρ σας
ὁ φροδρὸς φρεσάς.

Γλωσσολογεῖτε κι' ἔννοια σας, γενναῖοι γλωσσουμάχοι...
ἐγὼμαί πάντοτε καλὸς γὰρ τῆ' δική σας ράχη.

'Ἐμπρὸς ὄλοι, μὴν ἀργῆτε,
λυσωδῶδες γλωσσολογεῖτε,
καί μὴν ἔχετε καί γ' ἄλλα συλλογαίς κι' ἀνησυχίαις...
εἶπε τέτοια γελαστός,
ὁ Πασσὰς ὁ σεβαστός,
κι' ἀπὸ' μπρός του παρελαύνου γλωσσολόγων μεραρχίαις.

Γ'λώσσα δικοῦν τοῦ δαίχου γι' ἀπειλὴ καί γὰρ φροδρὰ
γλωσσολογικοῦ στρατώνες,
κι' ὄλο φθάνου ἀπὸ πέρα
γλωσσολόγων λεγεῶνες.

'Ο Σεφκέρ ἀποθαυμάζει τούτῃ τὴν ἀρκατωσιά,
ποῦ θά θύσῃ κι' ἀπόλειση,
καί τοὺς δίνει μιά φρεσά
μέ τὸ κόκκινὸ τοῦ φεσί.

Μαλλιαροὶ καί κουρεμμένους πολεμοῦν μπουμπουνισμένους.

Π.—Κι' ἐγὼ, Πατρις, τὸ ζήτημα τὸ γλωσσικὸ δέν τῶλσα,
καί βλέπω τώρα τοὺς Ρωμηοὺς πὺς ἐπαθάν γλωσσούσσα.
Καί μαινόνται γλωσσουμακῶν
γλωσσουθρονιῶντα πληθή,
κι' ἀπὸ τὸ πάθος τὸ δεινὸν
καθέναις προεβλήθη.

'Ερῶσκωσ' ἔξαιλλος ὄργῃ
τοὺς γλωσσουκαμπανάτους,
καί μαλλιαρίζου κι' Ἰπουργοῖ
τοῦ γλωσσουαγούτου κράτους.

Γλωσσολόγοι πηθῶν φρενακιμένοι,
ποῦ νομίζεις πὺς ἦσαν ἀφρίνοι,
κι' ἐν ὄργῃ καθένας κουρεμμένον
τὰ μαλλιά μαλλιαρῶς ξεροζόνει.

'Αεννάως ή γλώσσα κινείται
καθενός μαλλιαρού Κανιβάλου,
και μ'αυτήν κι'ή πομπή λησιμονείται
του σεπτού μας πατρός Καρναβάλου.

Μέ Βουλών γλωσσούκτους άτρώτους
'Ανορθώσεως άναψαν γλόμποι,
και μ'εδεσαν κόμπους άλύτους
των γλωσσών οι μεγάλαχοι κόμποι.

Μας βυζαίνουε φόροι μεγάλοι
και μέ τούτους τραβούν τόν χορό,
μά κανείς δέν ευρέθη νά βάλη
κι'έναν φόρο'στης γλώσσας γερό.

Θάλασσαν κινούν και γην
γδοῦποι τών γλωσσών και κρότοι...
τόρα τó γλωσσολογείν
τόχουμε δουλειά μας πρώτη.

Γλωσσολόγος και γιατρός,έμπορος, πολυτεχνίτης,
γλωσσολόγος κι'Υπουργός και του κράτους Κυβερνήτης,
Γλωσσολόγος φραγκοράπτης,
φραγκόκορος, νεκροθάπτης.

Γλωσσολόγος φανατζής,
δικηγόρος,καφετζής,
έπιστήμων,χαλδατζής,
άμαζής,άρσενπατζής,
άτασέ,στραγαλατζής,
διπλωμάτης,μπογιατζής,
λουστρος,κίστις,λουτρατζής.

Γλωσσολόγος ταβερναζής,
γλύπτης μαρμαράς,βαρκάρης,
σπιρουνάτος,καμαρότος,
μουτσος,πλοίαρχος,πιλότος.

Γλωσσολόγος και ζωγράφος,μουσικάντης,τραπεζίτης,
κάθε λόγιος ήπότης,
γλωσσολόγος λωποδύτης,
κούτσος,χαισιόπότης.

Γλωσσολόγον και τó ράσο κάθε θιάκου και παπᾶ,
γλωσσολόγος και Δεσπότης,βουλευτής...και τά λοιπά.

Μ'άλλους λόγους δηλαδή,Φασουλᾶ συμπατριώτα
μέ την άδεια την καυκάλα,
κάθε σύγχρονος Ρωμηός γλωσσολόγος πρώτα πρώτα
και κατόπιν όλα τέλλα.

Μέσ'τούς τόσους συγγραφεάδες
και πολλοί κλεφτοκατάδες,
μά και κλεφτοκοροῦδες,
τά κοτίτσια πακιοῦν,
και γιά γλώσσα συζητοῦν
μέ τους νύκας και τους νοῦδες.

Βλέπει,βρέ Φασουλᾶ τοιλιπαρόνι,
τούτον τόν μαλλιαρό τόν λιμασμένο

μέ τó καλαμοβράκι τó λιμένο,
όπου τó κοκορέτσι τόν λιγένης;

Μέ μία γχιουδετσάδα δυνατή
του Πλάτωνος τόν κανείς μαθητή,
και μ'ένα ρετινάτο κοκκινέλι
του ματρο-Γ'άνην γίνεται κοπέλι.

Τάδε Καρναβάλος λαλει και γλωσσομάχους άπειλει.

Φθάνει Καθαρή Δευτέρη,
κι'έγώ τόρα παραιτώ
τήν γλωσσάσπια μωτέρα,
και σᾶς άποχαιρετώ.

Σᾶς άφίνω,γλωσσουῶσαι,
σᾶς άφίνω,γλωσσολῶσαι,
γλωσσουρίπται,
γλωσσουγλύπται,
γλωσσουράπται,γλωσσουκόμοι,
γλωσσουτρώπται,γλωσσουτομοι.

'Στήν πανύμνητον μητέρα,
που στεφάνη καρτερεῖ,
βασιλείει πέρα πέρα
μά μαλάκα μαλλιαρή.

Χαρά'στην έποχή σας,
χαρά'στό Καρναβάλι σας...
μαλλιά και'στην ψυχή σας,
μαλλιά και'στό κεφάλι σας.

Ρωμηοί μου γλωσσουτρόφοι,
Ρωμηοί μου γλωσσουτρόφοι,
μέσα'στης Ρωμηοσύνης τόν γλωσσικό σεβίτᾶ
σκιασμός κι'έγώ φωνάζω σάν τόν Καρσεβεντᾶ.

"Όσοι μιλοῦν γιά μαλλιαρή τούς πρέπει μά μουντζούρος,
τούς πρέπει κι'άπ'τήν Κούλουρη μά κρήνη κουλουρα.
Κι'άν άρχινίσω νά σας πῶ γιά τούς σοφούς των νοῦδες
βλων τών σάπμων λεμονιών θά μέ κυποῦν ή φλοῦδες.

Καλῶς'στην τήν Σαρακοστή μέ γλωσσοχασμέ,
καλῶς'στην τήν Σαρακοστή μέ ταραμέ και σκόρδα,
καλῶς'στην μέ τόν νέο σας Προῦπολογοισμό,
πού και μέ τούτον φαίνεται πῶς θά σᾶς κόψη λόρδα.

Και'του χρόνου,και'του χρόνου...σας άφίνω...τραλαλά...
πλην προσεχετε καλά
μήπως έλθη καμμιά μέρα
'στην γλωσσόδηκτον μητέρα
κᾶποιος Τουρκος Στρατηλάτης νέα γλώσσα νά κηρύξη,
και τουρλίθων τήν φεσάρα
τήν Ρωμικήν γλωσσάρα
νά τήν κόψη πέρα πέρα κι'όπου πρέπει νά τήν ρίξη.

'Ό «Ρωμηός,έπισταμένως τήν κατάστασην ιδών,
στής Πηγῆς τῆς Ζωοδόγου μένει πάλιν τήν όδόν,
μόνο πῆγε παραπάνω,αὔξων πενητακοτῶ,
συνορεύει μ'άλλα σπήττα και μ'όρίζον'άνοικτό.